

5. Ігнатенко І. До питання про екологічну складову при здійсненні благоустрою населених пунктів // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. 2017. № 2. С. 69–74.
 6. Батан Ю. Д. Про юридичну базу реалізації превенції: чи можна вважати конституцію законом про профілактику? // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. 2018. № 1. С. 7–13.
 7. Про охорону земель: Закон України від 19 червня 2003 року № 962-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 39. Ст. 349.
 8. Фролов М.О. Охорона земель як еколого-правовий імператив земельного законодавства // Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права. 2002. № 3. С. 73–79.
- Науковий керівник: к.ю.н., доцент Караханян К. М.*

Росохата Дар'я Іванівна

студентка 2-го курсу магістратури

факультету цивільної та господарської юстиції

Національного університету «Одеська юридична академія»

ОЦІНКА ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕРЕЖІ

Питання доцільності та необхідності проведення оцінки впливу на довкілля без перебільшення є сьогодні найактуальнішим питанням у регулюванні екологічних відносин. В Україні вже майже рік діє процедура оцінки впливу на довкілля, яку було запроваджено шляхом прийняття Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», який вступив в дію 18 грудня 2017 року [1]. Цей Закон імплементує вимоги Директиви № 2011/92/ЄС Європейського Парламенту та Ради «Про оцінку впливу окремих державних та приватних проєктів на довкілля» від 13 грудня 2011 року.

Аналізуючи Єдиний реєстр з оцінки впливу на довкілля можна зустріти заяви суб'єктів господарювання щодо отримання висновку на встановлення вітрових або сонячних електростанцій, зберігання небезпечних відходів, будівництво каналів на протоках та каналах тощо. Кожен із цих видів діяльності може бути потенційно проваджений на території екологічної мережі.

Екологічна мережа виступає єдиною територіальною системою, що направлена на забезпечення можливості міграції тварин через поєднання природоохоронних територій природними коридорами, збереження ландшафтного різноманіття, біорізноманіття тощо. Вона формується відповідно до Закону України «Про екологічну мережу України», Закону України «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки» та інших нормативно-правових актів.

Відомо, що природа не має кордонів, а тварини мають здатність мігрувати, що автоматично потенційно наражає їх на небезпеку з боку господарської діяльності, провадженою людиною. Наприклад, проведення оцінки впливу на довкілля на встановлення вітрового парку чи вітрової станції має певні особливості, порівняно з іншими видами господарської діяльності, що, з однієї сторони, проявляється у встановленні альтернативних джерел енергії, але в той самий час може мати негативний вплив на птахів та інших представників фауни в процесі своєї роботи. Отже, оцінка зазначеної діяльності характеризується своєю комплексністю, що пов'язана з одного боку – імплементацією Директив 2009/147/ЄС про охорону диких птахів та Оселищної директиви 92/43/ЄС в межах Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Угодою про охорону трансконтинентальних мігруючих птахів (AEWA), з другого боку – інтенсивністю розвитку вітрової енергетики в Україні.

Саме з метою врахування усіх положень, імplementованих Україною, суб'єктами господарювання використовується Методика спеціальних досліджень з міграцій та сезонної активності птахів на пунктах спостереження за рекомендаціями Шотландського Фонду Природної Спадщини (Scottish Natural Heritage, 2014) (далі – Методика) [2]. Відповідно до Методики, при спостереженнях основний упор робиться на реєстрацію птахів цільових видів, але також обліковуються і другорядні види, тобто ті, що не виокремлюються певними особливостями з точки зору оселення на певній земельній ділянці та з точки зору збереження біорізноманіття загалом.

Можна прийти до висновку, що майже будь-яка діяльність, передбачена ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» потенційно може вплинути на збереження видів. На нашу думку, у вказаному Законі варто передбачити положення, які враховуватимуть

значення екологічної мережі для збереження ландшафтного і біорізноманіття. Перші кроки в цьому напрямку вже зроблені, оскільки наразі на порядку денному стоїть питання щодо розгляду законопроекту «Про території Смарагдової мережі», який було розроблено та винесено на обговорення командою Міністерства екології та природних ресурсів України [3].

Наслідком прийняття зазначеного закону буде внесення змін до ряду нормативно-правових актів, що виступають правовою основою формування, збереження та використання екологічної мережі України. Так, передбачається додати до ст. 5 Закону України «Про екологічну мережу України» додатковий пункт, яким буде зазначено, що складовою екомережі також є і території Смарагдової мережі. Зміни також торкнуться і Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», де пропонується ч.2 ст. 6 доповнити таким змістом: «опис і оцінку впливу на цілі збереження території Смарагдової мережі». На нашу думку, у разі включення Смарагдової мережі до складової екомережі, як це передбачено зазначеним законопроектом, варто передбачити в ч. 2 ст. 6 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» саме таке доповнення: «опис і оцінку впливу на цілі збереження території, що входять до екологічної мережі, в тому числі Смарагдової мережі».

Це пов'язано з тим, що на сьогоднішній день під охороною знаходяться фактично лише об'єкти природно-заповідного фонду України, у яких функціонує служба державної охорони. Таким чином, правові засади захисту екологічної мережі України потребують свого подальшого удосконалення. Так, на жаль, відсутній належний моніторинг щодо збереження та використання екологічної мережі, а тому одним із чинників попередження негативного впливу на складові екологічної мережі шляхом провадження планової діяльності є проведення процедури з оцінки впливу на довкілля.

Список використаних джерел

1. Про оцінку впливу на довкілля: Закон України № 2059-VIII від 23 травня 2017 року // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 29. – Ст. 315.
2. Recommended bird survey methods to inform impact assessment of onshore wind farms [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://goo.gl/DQUGSf>.

3. Урядовий портал. Новини. Міністерство екології та природних ресурсів України виносить на громадське обговорення законопроект «Про території Смарагдової мережі» [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://goo.gl/pC39Pu>.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Степська О. В.

Слинявчук Людмила Валеріївна

студентка 1-го курсу магістратури судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

СЕКТОР СОЦІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА

Аналіз соціально-економічного розвитку села, соціального рівня життя селян та агропромислового комплексу на сільській території дає нам розуміння того, що село наразі перебуває не на найвищому етапі свого існування. З часів здобуття Україною незалежності, село пережило низку реформ, зміну змісту земельних та майнових відносин, впровадження приватної власності на землю та процесу приватизації. Однак, незважаючи на всі позитивні моменти, досягнення високого та навіть і середнього рівня життя сільського населення не було здійснено.

Однією із найгостріших проблем – це проблема зайнятості сільського населення, що, відповідно, тягне за собою виникнення ще однієї такої як низький рівень доходів. Якщо ми проаналізуємо дану проблематику, то можна зробити висновок, що доходи близько 60% селян навіть не дотягують до межі бідності. А рівень оплати праці селян, які працюють, досягає 48% середньої заробітної плати в Україні. Це один із найнижчих показників серед інших галузей в Україні. Відповідно до даних громадської організації «Інститут сільського розвитку», близько 37,5% сільського населення, а це майже 3 мільйони, не мають постійного місця роботи. Крім того, близько 1 мільйону селян виїжджають закордон у пошуках роботи [1, с. 455].

Зауважимо, що існує широкий спектр законів та підзаконних актів у сфері сільського господарства, які регулюють та забезпечують